

zal geven met een zware dosis cyaankali er in. Wat 's nachts normaal aan bewaking in de gevangenis aanwezig is, maakt, aldus van Agteren, het plan uitvoerbaar, maar hoe dieper Johannes Post er op ingaat, des te meer gaat hij aan die uitvoerbaarheid twijfelen. De pseudo-inbrekers zullen eerst naar het hoofdbureau van politie gebracht worden – wat, als men van daaruit contact opneemt met de politie van de gemeenten die in hun persoonsbewijzen vermeld staan? Is er zekerheid dat alle pseudo-inbrekers in het Huis van Bewaring aan de Weteringschans geplaatst zullen worden? Is het niet mogelijk dat zij allen of dat enkelen hunner in het Huis van Bewaring II aan de Amstelveenseweg zullen belanden? En zo ze al allen aan de Weteringschans opgesloten worden, zullen ze dan niet in verschillende cellen, zelfs op verschillende verdiepingen terechtkomen – in cellen bovendien waar zich ook andere gevangenen bevinden hetgeen het aan hen toespelen van wapens praktisch onmogelijk maakt? Dagenlang wordt die tweede opzet bekeken (er wordt ook met mr. Wassenbergh over gesproken) en tenslotte komt men tot de conclusie dat hij te hachelijk is. Men is dan al in de week van zondag 2 op zaterdag 8 juli – die zaterdag zit Jan Wildschut al vijftien dagen gevangen. Zijn zijn verhoren al ten einde? Dan bestaat elke dag de kans dat hij naar het concentratiekamp Vught gebracht wordt. Trouwens, er zitten aan de Weteringschans wel zeventig 'zware gevallen' met wie hetzelfde gebeuren kan: politieke gevangenen wier leven op het spel staat; Henk Dienske is een van hen.

In die eerste week van juli brengt Johannes Post samen met Hilbert van Dijk een bezoek aan de conciërgewoning die terzijde van het gevangenis-complex ligt, dicht bij de Singelgracht. Van die woning uit kan men in een gang komen die via een deur toegang geeft tot de binnenplaats aan de zijkant van het cellengebouw. In die deur zit een slot dat alleen van die binnenplaats uit geopend kan worden. Op de binnenplaats staat een barak die gebruikt wordt voor het gevangen houden van opgespoorde Joodse onderduikers; daarin bevinden zich dag en nacht twee 'foute' Nederlandse bewakers. De deur die van die binnenplaats uit toegang geeft tot het cellengebouw, kan ook alleen van binnen uit geopend worden: uit het cellengebouw dus. Maakt men van de route via de conciërgewoning gebruik, dan zullen dus twee deuren geopend moeten worden of open moeten staan, en zal men de twee bewakers in de barak tijdig moeten uitschakelen, alles als het ware in één ruk: als er op de binnenplaats geschoten wordt, zullen de eerste KP'ers zich al in het cellengebouw moeten bevinden om er de bewakers, voorzover nodig, te overmeesteren.

De gegevens over de binnenplaats die door de conciërge bereidwillig verstrekt worden, laten slechts één conclusie toe: de derde opzet (een *rush* via